

[Indenrigsministeren.]

Udvikling paa Konverteringens og Rente-politikens Omraade, hindres og vanskelig-gøres imidlertid af Begivenheder som dem, der i Gaar fandt Sted i Viborg og for 1½ Maaned siden i Ringkøbing. Man maa haabe, at de, der deltog i disse Møder, ikke ved, hvor meget de skader deres egen Sag, men jeg ønsker her i Dag paa den Foranledning, der er givet, at sige, at Ledelsen af Konverteringspolitikken her i Landet maa ligge i Indenrigsministeriet og ikke paa Eksercerpladsen i Viborg. Jeg vil saa indtrængende, som det er mig muligt, bede jyske Landmænd støtte Indenrigsministeriet i den Linie, der følges herfra, men det forudsætter, at de jyske Landmænd holder Justits inden for Rækkerne, saa at Desperados uden Indsigt og Ansvar ikke skal kunne ødelægge for meget for alle dem, der forstaar, hvor dybt indgribende og hvor vanskeligt et Problem det her drejer sig om, ved at paa kalde Fremgangsmaader, der ikke ligger inden for Lovens Rammer; og jeg føjer hertil, at det nytter ikke, hvor mange Tusinde man saa er samlet, at ville bede Indenrigsministeriet om administrativt at foretage sig Ting, som Indenrigsministeriet ikke kan gøre i Henhold til gældende Lov. Der vil ikke i den kommende Tid paa disse Omraader blive forsømt noget fra Regeringens Side, og jeg haaber, at det ærede Medlem, som her talte om disse Problemer, og navnlig hans Parti, efterhaanden som Udviklingen foregaar, ikke som sædvanlig vil staa paa modsat Side, naar disse Spørgsmaal kommer til Behandling her i Rigsdagen.

Hauch: Jeg hørte med megen Interesse det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) tale — det gør jeg nu for Resten altid, men jeg hørte ham i Dag med særlig Opmærksomhed. Det var i mange Henseender en interessant Tale, for saa vidt som der bag ved denne Tale staar den Kraft og Styrke, som skal til for at tage Konsekvenserne af de Synspunkter, som man giver Udtryk for. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Forholdene havde udviklet sig paa den Maade, at Landstingets Indflydelse paa Finansloven var blevet mindre og mindre. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem i og for sig har Ret deri, for det forekommer ikke mig, at Landstingets Stilling over for Bevillingerne paa Finansloven har været anderledes i de senere Aar, end den har været i hvert Fald i mange Aar, men Landstinget erkender, at der er afstukket visse Rammer i Forfatningen, og disse Rammer bøjer man sig

for. Det ærede Medlem tilføjede, at det samme ikke var Tilfældet med Hensyn til den almindelige Lovgivning; her var Landstingets Indflydelse ikke aftaget. Det tror jeg heller ikke, og som Udviklingen har formet sig her i Landet, tror jeg heller ikke, det var heldigt for Økonomien, hvis det skulde blive Tilfældet. Jeg forstod af hele Fremstillingsformen, at det ærede Medlem for sit Vedkommende ikke beklager den Omstændighed, at Landstingets Indflydelse paa den almindelige Lovgivning ikke er svækket, og dette hilser jeg med Tilfredshed.

Det ærede Medlem omtalte Spørgsmaalet om Landbrugets Stilling over for de øvrige Erhverv og karakteriserede efter min Mening med fuld Ret den økonomiske Situation, som den hidtil har tegnet sig i København, i Provinsen og paa Landet. Hvad jeg i denne Henseende mest lægger Vægt paa, er det ærede Medlems Opfattelse angaaende det uheldige i, at Statsbudgetterne vokser, at de Midler, der indtjenes gennem de produktive Erhverv, mere og mere gaar ind i de offentlige Kasser, saa at Stats- og Kommunebudgetterne svulmer op, medens de private Budgetter svinder ind. Det ærede Medlem misbilligede — saadan forstod jeg ham — denne Udvikling og saa paa den med en vis Ængstelse, saa en Fare deri. Jeg deler ganske den Opfattelse, det ærede Medlem har givet Udtryk for, ganske og aldeles. Det er det, jeg i særlig Grad hæfter mig ved, for det kan jo ikke være nogen Hemmelighed for nogen her i Landet, i hvert Fald slet ikke for nogen her i Salen, at med de Hovedsynspunkter, den nuværende Regering har, er det ganske givet, hvilken Vej man vil køre i Fremtiden; den højtærede Regering — jeg tænker her paa den Del af den, som bæres af det socialdemokratiske Parti — har aldrig nogen Sinde lagt Skjul paa, hvad dens ærlige og for saa vidt ogsaa hæderlige Hensigt i denne Henseende er.

Derfor spørger jeg nu: Er det ærede Medlem virkelig enig med mig og mit Parti i vore Hovedsynspunkter med Hensyn til Fremtidens Økonomi, for dersom dette skulde være Tilfældet, og der staar den Magt bag det ærede Medlems Udtalelser, som der maa gøre, naar han udtaler sig paa sin Gruppes Vegne ved denne for Landstinget forholdsvis højtidelige Lejlighed, hvor vi behandler Finanslovsforslaget, tør vi maaske haabe, at vi inden ret længe kan komme af med den Regering, vi har. Personlig har jeg intet imod den høje Regerings Medlemmer, men politisk set vilde det for mig være den største Trøst, jeg har haft i den Tid, jeg har